

Onze nieuwe woonomgeving – deel 2

De zondag na Sacramentsdag was het in onze wijk feest voor de eerstecommunicanten. Wekenlang hadden ze ernaar toegeleefd. Voorwaarde om erbij te horen was wel dat men gehensd was. Naar aanleiding daarvan had in de Maria-Tenhemelopnemingkerk hier vlakbij een eucharistieviering plaats. Daar een appeelken van het torenuurwerk stuk was, konden de kerkklokken niet geluid worden. Na de intrede van de acolieten en celebrant – die over zijn cingulum een kazuifel droeg met het monogram I.H.S. – werd het introïtus gebeden en werden Schriftuurlijke teksten voorgelezen. De cantorij zong onder meer het kyrie eleison en het Agnus Dei. Van op de kansel naast het beeld van Anna-te-drieën predikte de kapelaan over de Emmaüsgangers, twee van Jezus' discipelen aan wie Hij, de Messias dus, na Zijn verrijzenis verscheen. Voor de communie opende de priester het uit sycomorenhout gemaakte tabernakel, schoof het conopeum met de erop geborduurde cherubs opzij en nam er de ciborie met de geconsacreerde hosties uit. De viering eindigde met het gebed des Heren, dat naar de eerste woorden ervan het Onzevader genoemd wordt.

Na de viering regende het wat, maar trotz alledem miezemuisde niemand en vond op het kerkplein een gezellig samenzijn plaats, dat door een aanwezige weikoker van Maleisische afkomst koempoelan genoemd werd. Aan de kinderen werden berlinerbollen, koekebrood, en biscotti di Prato of cantuccini uitgedeeld. Een chichi madam in weidse dos, een gris-perle japon en kortgeknipt haar gaf haar petillante en flabbergasted dochtertje ostentatief een 100 eurobiljet voor haar magot.

Naar aanleiding van de herdenking van de slag der gulden sporen op de Groeningekouter bij Kortrijk werd hier op 11 juli een kaas-en-wijnmiddag georganiseerd. Tot het ruime aanbod van welkomstdrankjes behoorden onder meer tawny port en sambuca. Naast een fondue savoyarde kon men zich ook tegoed doen aan kazen als een Danish blue en een mon chou, terwijl een cinsault uit de Languedoc en een côtes du Rhône uit de Ardèche rijkelijk vloeiden. Voor de vleeslieffhebbers was er malse biefstuk stroganoff, maar het malste vlees was de stoverij, klaargemaakt door een jangort uit de wijk. Met juicy fruit zoals maracuja's en antruwa's en met bonnes bouches zoals hernhuttertjes en viennoiserie gevulde tazza's werd het bourgondische lucullusmaal verdergezet. Kers op de taart was echter de met stijfgeklopt eiwit bereide île flottante. Entre chien et loup werden door een danspaar de seguidilla en de rigaudon gedemonstreerd en tot de petards werden afgevuurd, werd er ongeremd feestgevierd. We zouden zelfs kunnen zeggen dat er gehøkt werd.

Voor de jongeren – van wie sommigen skinny jeans droegen met zowel vanboven als vanonder smalle pijpen – was er een terrein waar ze konden skiken en op het grasveld stond een lutjepotje waarin ze zich konden uitleven. Nadat ze daarin wat gepassiedes hadden, vermaakten ze zich met bokjespringen of bokstavast spelen en het fluiten op hun syrxen. En daarmee zijn we aan het einde van dit dociele dictee gekomen.